

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 czerwca 2012 r.

DOLiS/DEC-507/12/34657, 34659

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 22, art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani M. B., na przetwarzanie jej danych osobowych przez Archidiecezję A.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] października 2011 r. wpłynęła skarga Pani M. B., zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez Archidiecezję A., zwaną dalej także Archidiecezją.

Pani M. B. wskazała, iż pomimo naniesienia w jej akcie chrztu przez Proboszcza Parafii Rzymskokatolickiej z siedzibą w P., adnotacji o treści »Dnia [...]08.2011 formalnym aktem wystąpiła z Kościoła katolickiego«, Metropolita A. nie dokonał analogicznego wpisu w przechowywanym przez siebie w Archiwum Archidiecezjalnym duplikacie jej aktu chrztu do czego – w jej ocenie – był zobligowany.

Wobec powyższego Skarżąca wniosła do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o cyt.: »(...) zobligowanie Archidiecezji A., reprezentowanej przez Metropolitę A. (...) do sprostowania moich nieaktualnych danych w duplikacie Księgi Chrztu przechowywanej w Archiwum Archidiecezjalnym, poprzez naniesienie adnotacji »Dnia [...]08.2011 formalnym aktem wystąpiła z Kościoła katolickiego«.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, co następuje.

- 1) W dniu [...] sierpnia 2011 r. Skarżąca w Parafii Rzymskokatolickiej w P., formalnym aktem wystąpiła z Kościoła Katolickiego.

- 2) W dniu [...] września 2011 r. Skarżąca zwróciła się do Archiwum Archidiecezjalnego z prośbą o wskazanie czy wobec wystąpienia przez nią z Kościoła Katolickiego została o tym fakcie umieszczona w duplikacie Księgi Chrzta za rok [...], przechowywanym w Archiwum Archidiecezjalnym, stosowna informacja.
- 3) W dniu [...] września 2011 r. została z Archiwum Archidiecezjalnego wystosowana do Skarżącej informacja, że cyt.: „po otrzymaniu urzędowego pisma z Kurii Metropolitalnej, stosowna adnotacja zostanie umieszczona w duplikacie Księgi Chrzta”.
- 4) W dniu [...] września 2011 r. Skarżąca ponownie skierowała do Archiwum Archidiecezjalnego prośbę o cyt.: Potwierdzenie na piśmie, że analogiczna adnotacja, tj. „Dnia [...]08.2011 formalnym aktem wystąpiła z Kościoła katolickiego” została wpisana w duplikacie”.
- 5) W dniu [...] grudnia 2011 r. Kuria Metropolitalna przesłała do Archiwum Archidiecezjalnego polecenie odnotowania wystąpienia Skarżącej z Kościoła.
- 6) Pismem z dnia [...] grudnia 2011 roku Archiwum Archidiecezjalne poinformowało Skarżącą, cyt.: „W odpowiedzi na Pani pismo z dnia [...] września 2011 r. oraz z dnia [...] września 2011 r. a także w oparciu o pismo urzędowe Kurii Metropolitalnej N. [...] z dnia [...] grudnia 2011 r., uprzejmie informuję, iż zgodnie z przepisami Archidiecezji A. (Synod Archidiecezji A. 2004-2008/Tom [...] /Statuty/Przepisy Dotyczące Prowadzenia Parafialnych Ksiąg: Ochrzczonych, i Komunii świętej, Bierzmowanych, Małżeństw i Zmarłych/ [...]. Księga ochrzczonych, /C. Wpisywanie zmian,/[...]b), stosowna adnotacja została odnotowana w duplikacie Księgi Chrzta”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Skarżąca przedmiotem swojej skargi uczyniła zarzut niedokonania przez Metropolitę A. w duplikacie przechowywanej w Archiwum Archidiecezjalnym Księgi Chrzta adnotacji o wystąpieniu przez nią z Kościoła Katolickiego, mimo dokonania przez nią w sposób formalny aktu wystąpienia z tego Kościoła.

Generalny Inspektor działając na podstawie i w granicach kompetencji przyznanych mu ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, iż dane osobowe Skarżącej przetwarzane są w Archiwum Archidiecezjalnym w duplikatach odnoszących się do jej osoby ksiąg metrykalnych.

Wskazać jednocześnie należy, iż stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przepis art. 43 ust. 2 ustawy stanowi, iż w odniesieniu do zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, oraz zbiorów, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, przetwarzanych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego oraz Centralne Biuro Antykorupcyjne, Generalnemu Inspektorowi nie przysługują uprawnienia określone

w art. 12 pkt 2, art. 14 pkt 1 i 3 – 5 oraz art. 15 – 18. Artykuł 43 ust. 1 pkt 3 stanowi zaś, iż z obowiązku rejestracji zbioru danych zwolnieni są administratorzy danych dotyczących osób należących do kościoła lub innego związku wyznaniowego, o uregulowanej sytuacji prawnej, przetwarzanych na potrzeby tego kościoła lub związku wyznaniowego.

Kościół Rzymsko – Katolicki niewątpliwie należy do instytucji o uregulowanej sytuacji prawnej bowiem jest instytucją, której funkcjonowanie zostało unormowane w Konstytucji RP, w umowie międzynarodowej jaką jest Konkordat oraz w ustawach, nad którymi umowa międzynarodowa ma pierwszeństwo.

W szczególności wskazać należy na przepisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr. 78, poz. 483 ze zm.), która w art. 25 stanowi, iż Kościoły i inne związki wyznaniowe są równouprawnione (art. 25 ust. 1). Władze publiczne w Rzeczypospolitej Polskiej zachowują bezstronność w sprawach przekonań religijnych, światopoglądowych i filozoficznych, zapewniając swobodę ich wyrażania w życiu publicznym (art. 25 ust 2). Stosunki między państwem a kościołami i innymi związkami wyznaniowymi są kształtowane na zasadach poszanowania ich autonomii oraz wzajemnej niezależności każdego w swoim zakresie, jak również współdziałania dla dobra człowieka i dobra wspólnego (art. 25 ust. 3). Stosunki między Rzeczpospolitą Polską a Kościołem Katolickim określają umowa międzynarodowa zawarta ze Stolicą Apostolską i ustawy (art. 25 ust. 4). Stosunki między Rzeczpospolitą Polską a innymi kościołami oraz związkami wyznaniowymi określają ustawy uchwalone na podstawie umów zawartych przez Radę Ministrów z ich właściwymi przedstawicielami (art. 25 ust. 5).

Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1989 r. Nr 29, poz. 154 ze zm.) w przepisie art. 2 stanowi natomiast, iż Kościół rządzi się w swych sprawach własnym prawem, swobodnie wykonuje władzę duchowną i jurysdykcyjną oraz zarządza swoimi sprawami. Ustawa niniejsza określa zasady stosunku Państwa do Kościoła, w tym jego sytuację prawną i majątkową (art. 3 ust 1). W sprawach odnoszących się do Kościoła, nie uregulowanych niniejszą ustawą, stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa, o ile nie są sprzeczne z wynikającymi z niej zasadami (art. 3 ust. 2). Analiza powołanych powyżej przepisów prawa wskazuje, iż Kościół Katolicki oraz inne związki wyznaniowe o uregulowanej sytuacji prawnej w zakresie swojej działalności są niezależne i przy wykonywaniu władzy duchowej posługują się swoim wewnętrznym prawem.

W związku z treścią przepisu art. 43 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może prowadzić postępowania wyjaśniającego ukierunkowanego na wydanie merytorycznej decyzji administracyjnej ani przeprowadzać czynności kontrolnych, z wyłączeniem prawa żądania złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz zywiania i przesłuchiwanie osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego.

Analiza przepisu art. 105 § 1 Kpa wskazuje, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowanie przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce,

gdy brak jest któregoś elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2000, s. 428).

Reasumując, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych na podstawie dokonanych ustaleń stwierdził w oparciu o przepis art. 43 ust. 2 ustawy brak swojej kognicji do wydania merytorycznej decyzji administracyjnej w sprawie.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.